Nr. 3. Toruń, dnia 23-go stycznia 1926 r. Rok VI.

DZIENNIK URZĘDOWY

Województwa Pomorskiego.

Adres Redakcji i Administracji „Dziennika Urzędowego“: Pomorski Urząd Wojewódzki, Toruń. Prenumerata kwartalna 3 złote. — Cena ogłoszeń: wiersz łamowy 60 gr.

Treść:

OBWIESZCZENIA I KOMUNIKATY.

13.

OBWIESZCZENIE.

W sprawie ustanowienia obwodu tarliskowego na jeziorze Sugajno w powiecie brodnickim.

Na podstawie § 110 (2) ustawy rybackiej z dnia 11 maja 1916 r. (Zbiór Ustaw Pruskich str. 55) na przybrzeżnej części jeziora Sugajno powiatu brodnickiego, graniczącej z polami Franciszka Urbańskiego i Piotra Weisgebra ustanawia się

obwód tarliskowy

szerokości ośmiu (8) metrowego przybrzeżnego pasa wody na czas od dnia 1 kwietnia do dnia 30 września każdego roku

W wyżej wymienionym obwodzie tarliskowym, oznaczonym na miejscu zapomocą wkopanych do ziemi tablic, zabrania się wszelkiego rodzaju połowu ryb (§ 111 ustaw. rybackiej), jak również koszenia i spasania sitowia i trawy, wydobywania roślin, mułu, ziemi, piasku, żwiru i kamieni, pojenia i pławienia inwentarza, oraz jakiejkolwiek innej czynności, przeszkadzającej rozmnażaniu się ryb (§ 112 ust. ryb.).

Winni przekroczenia niniejszego ulegną w myśl § 127 ustawy rybackiej grzywnie do 150 zł. lub odpowiedniemu aresztowi.

Toruń, dnia 20 stycznia 1926 r.

Wojewoda:
w z. Ewert - Krzemieniewski.

L. dz. II i — 2029/25.

14.

OBWIESZCZENIE.

Większość zainteresowanych rzemieślników, pracujących samodzielnie w zawodzie kołodziejskim w powiecie gniewskim, oświadczyła się za wprowadzeniem przymusowego cechu. Zarządzam przeto niniejszem od dnia 1. marca 1926 r. utworzenie przymusowego cechu dla zawodu kołodzieskiego na powiat gniewski z siedzibą w mieście Gniewie pod nazwą „Cech przymusowy kołodziejski w Gniewie“.

Od powyżej oznaczonego terminu wszyscy rzemieślnicy, mieszkający w powiecie gniewskim i uprawiający samodzielnie rzemiosło kołodziejskie, należą do tego cechu.

Toruń, dnia 19 stycznia 1926 r.

Za Wojewodę:
(—) Celichowski

L. dz. XI. d. — 404/26.

15.

TABELA

podwyższonych opłat od 1. I. 1926 za utrzymanie i leczenie pacjentów pp. w Krajowych Zakładach Pomorskich.

I. W Krajowych Zakładach Psychjatrycznych w Kocborowie i Świeciu.

dla pacjentów z Pomorza:		
I.	klasa samopł.	7,50 zł. dzień
II.	„ „	5,50 „ „
III.	„ „	3.00 „ „
III.	„ gm. ub.	1,50 „ „
z innych Województw:		
I.	klasa samopł.	8,00 zł. dzień
II	„ „	6,50 „ „
III	„ „	4,00 „ „
III.	„ gm. ub.	3.60 „
z W. M. Gdańska i zagranicy:		
I.	klasa samopł.	10.00 zł. dzień
II	„	8,00 „ „
III.	„ „	6,00 „ „
III	„ gm. ub.	5,00 „ „

II. W Krajowym Zakładzie Wychowawczym w Chojnicach i Krajowych Zakładach Opieki Społecznej w Wejherowie.

Dla dzieci repatrjowanych opłacanych przez Skarb Państwa 1.80 dziennie.

Toruń, dnia 19. stycznia 1926 r.

Starosta Krajowy Pomorski
(—) Dr. Wybicki.

16.

OGŁOSZENIE.

Na podstawie § 101 ordynacji prowincjonalnej z dnia 29 czerwca 1875 r. podaję do publicznej wiadomości uchwalony na posiedzeniu Pomorskiego Sejmiku Wojewódzkiego w dniu 27 listopada 1925 r. i zatwierdzony przez władzę nadzorczą budżet Pomorskiego Związku Krajowego na rok 1926.

Toruń, dnia 20 stycznia 1926 r.

Starosta Krajowy Pomorski
(—) Dr. Wybicki.

Budżet Pomorskiego Związku Komunalnego na rok 1926.

Zestawienie dochodów i rozchodów.

Dochody preliminowane: na rok 1926			Dział	Zestawienie dochodów i rozchodów	Rozchody preliminowane: na rok 1926		
Zwyczajne w złotych	Nadzwycz. w złotych	Razem w złotych			Zwyczajne w złotych	Nadzwycz. w złotych	Razem w złotych
43 506	—	43 506	I.	Administracja ogólna	259 105	—	259 105
1 137 237	66 000	1 203 237	II.	Zarząd dróg państwowych	1 137 237	66 000	1 203 237
6 241	45 000	51 241	III.	Zarząd dróg wojewódzkich i powiatowych	815 226	90 000	905 226
100 300	—	100 300	IV.	Opieka nad umysłowo chorymi, łącznie szkolenia dzieci umysłowo upośledzonych	255 262	—	255 262
100 000	—	100 000	V.	Opieka nad ubogimi, starcami, kalekami i t. d.	342 986	—	342 986
2 000	—	2 000	VI.	Opieka nad kalekami i inwalidami	13 500	—	13 500
—	—	—	VII.	Wspieranie instytucyj dobroczynnych i zasiłki na cele dobroczynne	10 500	—	10 500
300	—	300	VIII.	Wyszkolenie głuchoniemych i opieka nad nimi	144 684	—	144 684
14 626	—	14 626	IX.	Wyszkolenie ociemniałych i opieka nad nimi	24 784	—	24 784
77 000	—	77 000	X.	Wychowanie zapobiegawcze . . .	120 790	—	120 790
—	—	—	XI.	Zwalczanie żebractwa, włóczęgostwa, alkoholizmu i nierządu	9 000	—	9 000
—	—	—	XII.	Popieranie wychowania fizycznego .	20 000	—	20 000
100	—	100	XIII.	Położnictwo	8 700	—	8 700
—	—	—	XIV.	Wspieranie samorządów powiatowych i gminnych oraz publicznoprawnych związków celowych .	102 000	—	102 000
—	—	—	XV.	Popieranie rolnictwa, hodowli, rzemiosła i przemysłu ludowego . .	10 000	—	10 000
12 600	—	12 600	XVI.	Popieranie kultury, sztuki i nauki .	71 000	—	71 000
1 898 864	—	1 898 864	XVII.	Administracja skarbowa	3 000	—	3 000
3 392 774	111 000	3 503 774			3 347 774	156 000	3 503 774

Zestawienie dochodu i rozchodu funduszy ubocznych.

Dochody preliminowane: na rok 1926			Dział	Wyszczególnienie	Rozchody preliminowane: na rok 1926		
Zwyczajne w złotych	Nadzwycz. w złotych	Razem w złotych			Zwyczajne w złotych	Nadzwycz. w złotych	Razem w złotych
294 000,—	—	294 000,—	XVIII.	Fundusz ubezpieczenia koni . . .	294 000,—	—	294 000,—
169 000,—	—	169 000,—	XIX.	Fundusz ubezpieczenia bydła . . .	169 000,—	—	169 000,—
163 440,—	—	163 440,—	XX.	Fundusz rezerwowy ubezpieczenia koni i bydła	163 440,—	—	163 440,—
17 643,26	—	17 643,26	XXI.	Fundusz pożyczkowy	17 643,26	—	17 643,26
238 800,01	—	238 809.01	XXII.	Fundusz meljoracyjny	238 809,01	—	238 809,01
882 892.27	—	882 892,27			882 892,27	—	882 892,27

17.

UCHWAŁA.

W sprawie przerachowania wkładek oszczędnościowych w Powiatowej Kasie Oszczędności w Toruniu do I cz 4 Rwp. i 5/24 Izba Cywilna Sądu Okręgowego w Toruniu na posiedzeniu niejawnem odbytem dnia 6. czerwca 1925 r. postanowiła:

I. Zatwierdza się ugodę z daty Toruń 1. kwietnia 1925 r. zawartą między Powiatową Kasą Oszczędności w Toruniu a adw. Drem Woydą w Toruniu jako kuratorem wierzycieli z wkładek oszczędnościowych w tejże P. K. O. w sprawie miary przerachowania wkładek oszczędnościowych ustalonej we wysokości 10% z pełnej waloryzacji

II. pp

(—) Dr. Rubczyński (—) Dr. Dziedzic (—) Dr. Kruszyński.

Powyższą uchwałę podaje się do wiadomości zainteresowanych.

Toruń, dnia 20. stycznia 1926.

Powiatowa Kasa Oszczędności.
Przewodniczący Zarządu:
(—) Starosta Czarliński.

OKÓLNIKI.

18.

OKÓLNIK Nr. 1.

W przedmiocie współdziałania władz administracyjnych z władzami skarbowemi w sprawie udzielania koncesji na sprzedaż i wyszynk napojów alkoholowych i nadzoru nad temi przedsiębiorstwami.

Ponieważ z chwilą wejścia w życie ustawy o monopolu spirytusowym powstały rozmaite wątpliwości, co do sposobu i kompetencji w udzielaniu koncesji na sprzedaż i wyszynk napojów alkoholowych oraz co do kompetencji karania za przekroczenia popełnione przez koncesjonarjuszy, wyjaśniam co następuje:

I. Udzielanie koncesji.

Według art. 1, 75 i 79 ustawy o monopolu spirytusowym z dn. 31. 7. 1924. Dz. U. Nr. 78, poz. 756, zezwolenia (koncesji) na sprzedaż i wyszynk napojów alkoholowych, z prawem odwołania bez żadnego odszkodowania, udziela Minister Skarbu, który par. 5 i 9 w związku z par. 7 swojego rozporządzenia z dn. 8. 7. 1925 r. Dz. U. Nr. 74, poz. 520 prawo to przelał na władze skarbowe II. instancji, t. j. na Izby Skarbowe. Wobec tego z chwilą wejścia w życie wyżej powołanej ustawy o monopolu spirytusowym stracił odnośnie do tych koncesji moc obowiązującą par. 33 ustawy przemysłowej w brzmieniu, ogłoszonem ustawą z dn. 26. 7. 1900, który dotychczas regulował sprawę udzielania koncesji na obszarze Województw Zachodnich. Ponieważ ustawa o ograniczeniach w sprzedaży i spożyciu napojów alkoholowych z dn. 23. IV. 1920. Dz U. Nr. 35/22, poz. 299, określa napoje alkoholowe jako takie, które zawierają ponad 2½% alkoholu, odnosi się art. 76 i 79 ustawy o monopolu spirytusowym do udzielania koncesji na sprzedaż wszelkich napojów alkoholowych, zawierających ponad 2.5% alkoholu a więc nietylko do sprzedaży spirytusu i napojów spirytusowych, lecz także co do sprzedaży piwa, wina i miodu.

Ponieważ jednak udzielanie koncesji powinno być uzgodnione z władzami administracyjnemi ze względów tak politycznych, jak zdrowia i bezpieczeństwa publicznego, przeto Izba Skarbowa wydawać będzie powyższe zezwolenia tylko po zasięgnięciu w tym kierunku opinji właściwego Pana Starosty (Prezydenta miasta) i w myśl ich wniosków, z czego wynika, że sprawy te należy załatwiać osobiście i traktować jaknajskrupulatniej i najsumienniej. Przy sposobności opinjowania należy liczyć się z osobistemi kwalifikacjami przyszłych koncesjonarjuszy i ściśle stosować się do przepisów o ograniczeniach w sprzedaży i spożyciu napojów alkoholowych z dn. 23. 4. 1920. Dz. U. R. P. Nr. 35/22. poz. 299, oraz brać pod uwagę ustawę z dn. 18. 3. 1921 Dz. U. R. P. Nr. 32/21 poz. 195, art. 53 i Nr. 67/22, poz. 608 o zaopatrzeniu inwalidów wojennych.

II. Odwołanie koncesji.

Art. 79 ustawy o monopolu spirytusowym rozróżnia dwa wypadki odwołania (odebrania) koncesji:

a) odwołanie administracyjne bez podania motywów z obowiązkiem zakomunikowania koncesjonarjuszowi decyzji co do odwołania koncesji conajmniej na 6 miesięcy przed terminem wyznaczonym do zamknięcia jego przedsiębiorstwa.

b) odwołanie (odebranie) koncesji za karę z powodu nadużyć popełnionych w przedsiębiorstwie bez przyznania 6-cio miesięcznego terminu ulgowego na likwidację przedsiębiorstwa, o którym mowa w poprzednim punkcie.

Koncesja musi być również odebraną wzgl. nie może być nadaną w wypadkach, przewidzianych art. 31 powołanej ustawy. W myśl powyższego art. nie mogą utrzymywać zakładów detalicznej sprzedaży napojów alkoholowych, ani prowadzić tych zakładów jako zastępcy (art. 82) 1) osoby skazane sądownie za przestępstwo, z chęci zysku pochodzące, na karę pozbawienia wolności ponad 3 miesiące. 2) osoby skazane za defraudację podatkową. Z tekstu art. 72 ustawy o monopolu spirytusowym wynika, że Minister Skarbu wzgl. Izba Skarbowa, nadająca koncesje z prawem odwołania, jest jedynie upoważniona do odwołania (odebrania) tych koncesji administracyjnie oraz za karę.

Wobec tego nie ulega wątpliwości, że również odwołanie koncesji, nadanych poprzednio przez Wydziały powiatowe wzgl. miejskie, dotychczas do tego kompetentne w myśl ordynacji przemysłowej, należy do kompetencji władz skarbowych, gdyż odnośne postanowienia ordynacji przemysłowej sprzeczne z obowiązującą pod tym względem ustawą o monopolu spirytusowym zostały zniesione art. 96 ustęp 3 tej ustawy, wskutek czego władze dotychczas powołane do nadawania wzgl. odbierania koncesji, nie mają żadnej podstawy prawnej do dalszego w tych sprawach urzędowania.

III. Karalność.

Przekroczenia popełnione przez koncesjonarjuszy sprzedaży i wyszynku napojów alkoholowych mogą być zaszeregowane do jednego z następujących typów przekroczeń.

1) zbrodnie i występki z ogólnej ustawy karnej;

2) wykroczenia przeciwko przepisom ustawy o ograniczeniach w sprzedaży i spożyciu napojów alkoholowych z dn. 23. IV. 1920 Dz. U. Nr. 35/22 poz. 299 i rozporządzenia wykonawczego do tej ustawy z dn. 2. VI. 1922. Dz. U. Nr. 51 poz. 462;

3) wykroczenia policyjne nie objęte ani ustawami wymienionemi pod 1) i 2) ani ustawami skarbowemi;

4) wykroczenia z ustawy o mnoopolu spirytusowem i z innych ustaw skarbowych.

Kompetentnymi do orzekania w wypadkach ad 1) i 2) są sądy, ad 3) miejscowe władze policyjne, ad 4) władze skarbowe w myśl art. 96 ustawy o monopolu spirytusowym.

Zarządzenia odebrania koncesji w wypadkach orzeczenia utraty praw przez Sądy za zbrodnie i występki wzgl. wykroczenia przeciw ustawie antyalkoholowej, należą również do władz skarbowych, gdyż fakt zasądzenia jest substratem do dalszego urzędowania tych władz, które są obowiązane do odebrania koncesji po myśli art. 81 ustawy o monopolu spirytusowym i art. 8 ustawy o ograniczeniach w sprzedaży i spożyciu napojów alkoholowych. Celem kontroli miejsc wyszynku napojów alkoholowych, będzie przesyłać Izba Skarbowa miejscowym władzom policyjnym zawiadomienia, komu w ich obwodzie udzielono koncesji na wyszynk i sprzedaż napojów alkoholowych.

Śledztwo karne w powyższych przekroczeniach obowiązujących ustaw prowadzą władze powołane do ukarania, względnie wstępne śledztwo władze, do których wiadomości karygodny czyn doszedł.

Z powyższymi przepisami należy się dokładnie zaznajomić i pouczyć podwładnych urzędników, celem ścisłego ich stosowania i ścisłej współpracy z władzami skarbowemi.

Toruń, dnia 5 stycznia 1926 r.

Wojewoda:
Dr. Wachowiak.

L. dz. XI. c-6785/25.

19.

PISMO OKÓLNE

Do Panów Starostów i Prezydentów miast Torunia i Grudziądza, Okręgu Urz. Pol. Polit. Komendy Pol. Państw. XII. Okręgu w Toruniu.

Na podstawie art. 1 i 2 Rozporządzenia Rady Obrony Państwa z dnia 20 lipca 1920 r. w przedmiocie ochrony granic (Dz. U. R. P. Nr. 64 poz. 426 z 1920 r.) zakazałem — orzeczeniem z dnia 14 stycznia 1926 r. L. dz. III. a 151/26 wdowie, obywatelce polskiej, Walerji Grzenkowiczowej z Wejherowa, urodzonej dnia 9. XII. 1876 r. przebywania w 30 klm. pasie granicznym na przeciąg 1 roku i to od 15 lutego 1926 r. do 15 lutego 1927 r.

P. P. Starostom pogranicznych polecam umieścić odnośne ogłoszenie w orędowniku powiatowym dla miejscowych władz policyjnych, aby o zjawieniu się wyż wymienionej w 30 klm. pasie granicznym powiadomiły swego starostę.

Toruń, dnia 14 stycznia 1926 r.

Za Wojewodę:

L. dz. III. a 151/26. (—) Dr. Mellin

20.

Do Panów Starostów pogranicznych.

Na podstawie art. 1 rozporządzenia Rady Obrony Państwa z dnia 20 lipca 1920 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 64 poz. 426) Pan Wojewoda Łódzki orzeczeniem z 31 grudnia 1925 L. dz. Pr. 573/D wysiedlił z 30 klm. pasa granicznego na okres 2-ch lat mieszkańca m. Praszki Icka Szpiro, syna Simy lat 30, za to, że usiłował przemycić z Niemiec do Polski nieoclone wyroby stalowe.

Podając powyższe do wiadomości PP. Starostów polecam nie zezwolić wymienionemu na ewil. osiedlenie się w 30 km. pasie granicznym Województwa Pomorskiego w wyżej podanym czasokresie.

Toruń, dnia 18 stycznia 1926.

Za Wojewodę:

L. dz. III a 177/26 (—) Dr. Mellin.

21.

Do Panów Starostów pogranicznych Wojew. Pomorskiego.

Wojewoda Wołyński orzeczeniem z dnia 5/XII. 25 r. L dz. 9480/B. wysiedlił Charytona Kuźmickiego, zamieszkałego w Zdołbunowie przy ul. Żydowskiej l. 24 z 30 klm pasa granicznego na przeciąg jednego roku, na podstawie rozporządzenie R. O. P. z 20. VII. 20 r. Dz. U. R. P. 64 poz. 426 i rozporz. Min. Skarbu z 31. I. 1925 r. Dep. Cel. I. D. C. 6939/I 24.

Podając powyższe do wiadomości polecam nie zezwolić wymienionemu na ewil. osiedlenie się w 30 klm. pasie granicznym w czasokresie 1 roku.

Toruń, dnia 21 stycznia 1926 r.

(—) Za Wojewodę:
(—) Dr. Mellin.

L. dz. III a. — 18527/25.

ZAGUBIONE DOKUMENTY.

Zgubiłem legitymacje na nazwisko poster. Mijas Władysław zamieszkały w Nowym Wiecu powiat koscierski.

Skradzione z mego mieszkania dwie legitymacje urzędnicze — nauczycielskie

Nr. 2635 na imię: Jadwiga Bieńkowska
Nr. 2589 na imię: Wacław Narczewski

Wacław Narczewski,
nauczyciel w Grudziądzu
ul. Trynkowa Nr. 13 I. p.

Czcionkami Drukarni Robotniczej W. Pawlak i S-ka w Toruniu.